

Binnen is het warm

Het is een grauwe dag. Buiten is het koud. De wind is in vergelijking met de voorgaande dagen gelukkig wel al afgenomen. Deze heeft echter nog wel een hinderlijke aanwezigheid, waardoor buiten zijn niet heel aangenaam was. We hebben zojuist een schrijfofdracht ontvangen voor Nederlands en moeten drie foto's verzamelen in de stad. Buiten is niemand te bekennen, het weer zal daar wel ten gronde van liggen. In de gang doen de leerlingen uit de vijfde die niet naar Rome zijn hun jassen aan om de foto's te verzamelen. Enkele leerlingen denken terug aan vroeger, toen alles veel prettiger was. Rome 2019, wat een goede tijd hebben we daar gehad. Zullen de mensen die daar huidig zijn het net zo leuk hebben? De zomer van 2019, die heerlijke warme zonnestrallen, de constante warmte. Wat verlangt men daar toch weer naar. Je kunt dit ook eigenlijk niet echt winter noemen. Winter moet goed koud zijn, het heeft tot nu toe amper gevoren. Maar gelukkig is de winter nu bijna voorbij. Net zoals de Romereis en daarmee ook deze vreemde lesweek voor zij die zijn achtergebleven. Eenmaal buiten gaan de leerlingen verschillende kanten op. Een leerling kiest ervoor een serieuze wandeling te gaan maken. Dat is wijs, wandelen is goed voor de mens. Als de weersomstandigheden beter waren geweest had hij er wellicht wel van kunnen genieten. Dit was nu echter niet het geval, want het is buiten koud. De leerling komt langs een molen, misschien is het binnen de molen wel lekker warm? Hij besluit het niet te gaan checken, maar maakt wel een foto van de molen. Waarom had de sectie Nederlands niet voor een opdracht kunnen kiezen waarbij we binnen konden blijven? Binnen school is het ook niet heel warm, maar het is in ieder geval beter dan buiten. Buiten is het koud. De leerling loopt verder. Het park is erg levenloos, niet alleen omdat niemand gek genoeg is buiten te gaan wandelen, maar ook omdat overal nog dode plantenresten liggen. Het is al de hele dag bewolkt, dus de wereld heeft als het ware een soort grijskleurig filter over zich heen. Dit aspect voegt nog een extra grauwe laag toe. 'Had ik niet gewoon binnen kunnen blijven en daar foto's van het internet kunnen halen?' vraagt de leerling zich af. Daar is het nu helaas te laat voor. De enige reden dat de leerling het zo lang heeft volgehouden in het nare weer is zijn metgezel, een van zijn vrienden. Het gezelschap is prettig. Ze hadden ook allebei binnen kunnen blijven en inderdaad foto's op het internet kunnen opzoeken. Daar is het helaas te laat voor. Het gezelschap loopt verder. De leerling ziet een lege stoel nabij het water. Het geeft een leeg gevoel. In de zomer had die stoel in het midden van een picknickend gezelschap kunnen staan. Maar helaas is het nu winter. En buiten is het koud. De leerling besluit ook een foto van deze stoel te maken. Ze lopen weer verder. Nog één foto te gaan, nog even volhouden. De leerling denkt aan zijn terugreis naar huis, welke hij na het tweede uur van deze opdracht zal moeten maken. Hij moet een flink stuk fietsen en nog wel met tegenwind ook. En het is buiten koud. Hij ziet erg op tegen deze terugreis, maar kijkt wel uit naar zijn vrije middag thuis. Hij heeft geen plannen of verplichten, dat is wel lekker. Nog één foto.

Op deze foto moet een persoon staan. De leerling en zijn metgezel naderen het einde van het park, hij moet nu snel iets verzinnen. Hij besluit maar een foto te maken van zijn metgezel. Pas later ziet hij dat er ook een vreemdeling op de achtergrond staat. Verder is het park leeg. Net zoals de stoel. Het gezelschap heeft de benodigde foto's. Ze gaan weer terug naar school. Terug naar binnen. En binnen is het warm.